

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7104899439
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7104899439.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľky: E. J., bývajúcej v J., Q. R. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kováčska 28, proti odporcovi: O. J., bývajúcemu v J., Q. R. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Slovenskej kancelárie poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, zastúpeného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, o náhradu škody na zdraví, o trovách konania, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 25.novembra 2013 č.k. 25C/106/2004-490 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcom tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 10.991,91 €, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľky JUDr. Petrovi Harakálymu do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

V ostatnej časti zostáva uznesenie bezo zmeny.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 25. novembra 2013 č.k. 25C/106/2004-490 uložil, vo výroku I. odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 10.905,56 € k rukám právneho zástupcu JUDr. Petra Harakályho do pätnástich dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Vo výroku II. vo vzťahu medzi navrhovateľkou a vedľajším účastníkom náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Vo výroku III. odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu trovy štátu vo výške 2.018,13 € do pätnástich dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Vo výroku IV. odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 2.778 € do pätnástich dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom okresného súdu zo dňa 28. septembra 2011 č.k. 25C/106/2004-410 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. júna 2013 č.k. 6Co/84/2012-478 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 547,70€, spolu s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne od 24. februára 2004 do zaplatenia a sumu 55.018,93€ do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. O trovách konania si súd vymienil rozhodnúť až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Právny zástupca navrhovateľky si vyčíslil náhradu trov konania podaním zo dňa 10.novembra 2011 v celkovej sume 19.865,87 €.

Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcom aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p.. Pri rozhodovaní vychádzal z priznanej náhrady, t.j. sumy 55.566,63 € (547,70 € + 55.018,93 €). Za úkony právnej služby za obdobie od 3.marca 2004 do 26.augusta 2004 priznal súd navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č.163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci (účinnnej od 1. apríla 2002 do 31. decembra 2004, ďalej len „vyhlášky č. 163/2002 Z.z.“). Podľa § 13 ods.1 vyhl. č. 163/2002 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola určená podľa hodnoty vecí alebo práva z hodnoty nad 1.000.000,- Sk sumou 14.650,- Sk + 0,2 % zo sumy prevyšujúcej 1.000.000,- Sk. Tarifná odmena podľa citovaného ustanovenia za 1 úkon právnej služby bola tak reprezentovaná sumou 15.999,- Sk (531,04 €).

Súd priznal odmenu za nasledujúce úkony právnej služby :

1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 9.januára 2004,
2. podanie na súd - návrh zo dňa 16.februára 2004,
3. podanie na súd - stanovisko zo dňa 26.augusta 2004; odmena spolu 1.593,12 € (531,04 € x 3), plus režijný paušál za rok 2004 vo výške 13,53 € (4,51 €x3), plus zvýšenie tarifnej odmeny o 19 % DPH, t.j. o sumu 302,69 €, celkovo v sume 1.909,34 €.

Za úkony vykonané v roku 2007 až 2008 súd priznal trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (účinnnej od 1.1.2005, ďalej len „vyhlášky č. 655/2004 Z.z.“). Podľa §10 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty nad 1.000.000,- Sk je 14.650,- Sk + 200,- Sk za každých aj začatých 100.000,- Sk prevyšujúcich sumu 1.000.000,- Sk. Z priznanej sumy 55.566,63 € je základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby reprezentovaná sumou 532,76 € (16.050,- Sk) a súd ju priznal za nasledujúce úkony právnej služby :

1. za účasť na pojednávaní dňa 18. mája 2007,
2. za účasť na pojednávaní dňa 28. novembra 2007,
3. písomné podanie súdu - otázky na znalca dňa 3. januára 2008,
4. účasť na pojednávaní dňa 5. februára 2008,
5. písomné podanie súdu - otázky na znalca zo dňa 18. februára 2008,
6. písomné podanie súdu - vyjadrenie, čiastočné späťvzatie zo dňa 22. septembra 2008, t.j. spolu za rok 2007 a 2008 v sume 3.196,56 € (532,76 € x 6), plus režijný paušál za rok 2007 vo výške 11,82 € (5,91 € x 2) a režijný paušál za rok 2008 vo výške 25,24 € (6,31 € x 4) a zvýšenie tarifnej odmeny o 19%, t.j. o sumu 607,34 €, a tak celková odmena za uvedené obdobie bola reprezentovaná sumou 3.840,96 €.

S účinnosťou od 1.1.2009 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty nad 33.193,92 € je reprezentovaná sumou 486,29 € + 6,64 € za každých aj začatých 3.319,39 € prevyšujúcich sumu 33.193,92 €. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby tak činí 532,77 € (16.050,22 Sk), ktorú súd priznal za nasledujúce úkony právnej služby vykonané advokátom navrhovateľky v rokoch 2009 až 2011 :

1. účasť na pojednávaní dňa 22.apríla 2009,
2. písomné podanie súdu - vyjadrenie k znaleckému posudku č. 1/2009 zo dňa 27.júla 2009,
3. účasť na pojednávaní dňa 9.novembra 2009,
4. účasť na pojednávaní dňa 6.apríla 2010,

5. písomné podanie súdu - otázky na znalca dňa 7.apríla 2010,
6. písomné podanie súdu - vyjadrenie k znaleckému posudku č. 16/2011 zo dňa 13.mája 2011,
7. účasť na pojednávaní dňa 28.septembra 2011,
8. písomné podanie súdu - odvolanie zo dňa 8.novembra 2011.

Za rok 2009 odmena bola reprezentovaná sumou 1.598,31 € (532,77 €x3), plus režijný paušál za rok 2009 vo výške 20,85 € (6,95 €x3), plus zvýšenie tarifnej odmeny o 19 % DPH za úkon vykonaný do 31. mája 2009 v sume 101,22 €, plus zvýšenie tarifnej odmeny a náhrady o 19% DPH za úkony vykonané po 1. júni 2009 v roku 2009 v sume 205,09 € (102,54 €x2) 19 % zo sumy 532,77 €+6,95 €, celkovo za rok 2009 to bola suma 1.925,47 €. Za rok 2010 bola odmena reprezentovaná sumou 1.065,54 € (532,77 €x2), plus režijný paušál za rok 2010 vo výške 14,42 € (7,21 €x2), plus zvýšenie tarifnej odmeny a náhrady o 19 % DPH v sume 205,19 € (19 % z 1.079,96 €), celkovo za rok 2010 to bola suma 1.285,15 €. Za rok 2011 bola odmena reprezentovaná sumou 1.598,31 € (532,77 €x3), plus režijný paušál za rok 2011 vo výške 22,23 € (7,41 €x3), plus zvýšenie tarifnej odmeny a náhrady o 20 % DPH v sume 324,10 € (20 % z 1.620,54 €), celkovo za rok 2011 to bola suma 1.944,64 €.

Trovy právneho zastúpenia tak spolu predstavovali sumu 10.905,56 €.

Súd nepriznal navrhovateľke náhradu za úkony vykázané jej právnym zástupcom, nakoľko išlo o neúčelne vynaložené náklady v nasledovných prípadoch :

1. za podanie na súd - oznámenie zo dňa 22. novembra 2004, ktoré neobsahovalo žiadne relevantné údaje nad rámec údajov obsiahnutých v návrhu,
2. za poradu s klientom dňa 18. mája 2007 - lebo advokát nepreukázal tento úkon
3. za poradu s klientom dňa 24. júla 2009 - lebo advokát nepreukázal tento úkon,
4. za písomné podanie súdu - oznámenie zo dňa 3. septembra 2009, nakoľko právny zástupca navrhovateľky v tomto podaní iba odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia zo dňa 26. augusta 2004, za ktoré mu bola priznaná náhrada,
5. za písomné podanie na súd - špecifikácia nároku z 25. novembra 2009, lebo v spise sa žiadne takéto podanie nenachádza (až zo dňa 18. marca 2010),
6. za účasť na pojednávaní dňa 2. februára 2010, ktoré sa nekonalo, lebo o zrušení termínu bol právny zástupca navrhovateľky súdom telefonicky upovedomený,
7. za písomné podanie na súd - špecifikácia návrhu zo dňa 18. marca 2010, lebo nešlo o žiaden procesný návrh zo strany navrhovateľky, ale iba o špecifikáciu nároku, ktorý nebol navrhovateľkou špecifikovaný, na čo bol právny zástupca navrhovateľky opakovane súdom upozorňovaný; a za toto podanie mu odmena nepatrí,
8. porada s klientom dňa 11. mája 2011, lebo tento úkon nebol preukázaný advokátom.

Súd konštatoval, že navrhovateľka bola v konaní úspešná, a preto jej bola priznaná náhrada trov konania a odporca je povinný náhradu týchto trov zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľky JUDr. Petrovi Harakálymu, tak ako je to uvedené vo výroku uznesenia.

Vo vzťahu navrhovateľky a vedľajšieho účastníka súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Vedľajší účastník vystupoval na strane účastníka (odporcu), ktorý bol v konaní neúspešný, a tak nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. s tým, že zaviazal odporcu k náhrade trov štátu v sume 2.018,13 €, ktoré boli preddavkovo hradené z finančných prostriedkov štátu na znalecké dokazovanie. Zároveň súd uložil odporcovi uhradiť aj súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 2.778 € podľa § 4 ods. 2 písm. ch/ zákona č. 71/1992 Zb. Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z.z. a položky č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcom podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zmeniť napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 19.090,40 € k rukám právneho zástupcu JUDr. Petra Harakályho do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uviedla, že súd pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vec nesprávne právne posúdil, a preto aj nesprávne rozhodol. Nesúhlasila s rozhodnutím súdu, že právnemu zástupcovi nepriznal náhradu trov konania za (všetky) úkony vykázané právnym zástupcom, a to napriek tomu, že podľa názoru navrhovateľky evidentne išlo o účelne vynaložené trovy konania. Nestotožnila sa s konštatovaním súdu, že písomné podania neobsahovali relevantné údaje a že v niektorých „žalovaná“ iba odkazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenia. Nesúhlasila ani s tým, že pri úkonoch (porada s klientom) išlo o nepreukázaný úkon advokáta. Právne zastúpenie trvalo 7 rokov a pri prvej porade s klientkou nemohol právny zástupca predpokladať všetky námietky vznesené odporcom, a preto bolo potrebné v priebehu konania reagovať na prebiehajúci vývoj písomným podaním na súd, tak aj s uskutočnenými poradami. Vyčítala súdu, že právnemu zástupcovi nepriznal daň z pridanej hodnoty v rozsahu 20 %, ale iba v rozsahu 19 %. Uviedla, že povinnosťou súdu bolo na všetky úkony pri rozhodnutí vo veci samej (za obdobie do 31. decembra 2010) v roku 2011 aplikovať platný právny predpis a priznať daň z pridanej hodnoty v rozsahu 20 %. Žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 392,83 €.

Odporca a vedľajší účastník zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala navrhovateľka v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je len čiastočne dôvodné.

Navrhovateľka odvolaním napadla len výrok o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcom, a tak výrok uznesenia vo vzťahu medzi navrhovateľkou a vedľajším účastníkom, ako aj výrok uznesenia vo vzťahu odporcu a štátu - Okresnému súdu Košice I zostal nedotknutý; nadobudol právoplatnosť, lebo odvolanie proti týmto výrokom podané nebolo (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára, jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu.

Predpokladmi, splnením ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania sú :

a/ mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu,

b/ účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Ďalším predpokladom je účelnosť trov potrebných na uplatňovanie práva, ktorý sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov potrebných s uplatnením ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k návrhu, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov a hotové výdavky. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc sa odvodzuje z citovaného článku Ústavy Slovenskej republiky.

Odvolačný súd zastáva názor, že trovy právneho zastúpenia je treba zásadne považovať za účelne vynaložené trovy. Navrhovateľka bola v konaní zastúpená advokátom JUDr. Petrom Harakálym na základe plnej moci zo dňa 9. januára 2004.

Predmetom konania bola súdom priznaná náhrada plnenia v sume 55.566,63 € (t.j. podľa konverzného kurzu suma 1.674.000,29 Sk).

Správne okresný súd priznal navrhovateľke odmenu za poskytnuté právne služby právnym zástupcom navrhovateľky JUDr. Petrom Harakálym, ako aj náhradu nákladov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, ktoré okresný súd označil ako „režijný paušál“ v celkovej sume 9.159,93 € [1.606,65 € (1.593,12 € + 13,53 €) + 3.233,62 € (3.196,56 € + 11,82 € + 25,24 €) + 1.619,16 € (1.598,31 € + 20,85 €) + 1.079,96 € (1.065,54 € + 14,42 €) + 1.620,54 € (1.598,31 € + 22,23 €)].

Navrhovateľka v odvolaní žiadala priznať daň z pridanej hodnoty 20 % a nie 19 %, ako to realizoval súd prvého stupňa. Odvolačný súd dospel k záveru, že výčitka odvolateľky, že odmena a náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné má byť zvýšená o daň z pridanej hodnoty v rozsahu 20 % je dôvodná, a je v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa ktorej ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu (zákona č. 222/2004 Z.z. o daň z pridanej hodnoty). Daň z pridanej hodnoty zo sumy 9.159,93 € je reprezentovaná sumou 1.831,98 € (20 % zo sumy 9.159,93 €), a tak navrhovateľke patrí náhrada trov v celkovej sume 10.991,91 € (9.159,93 + 1.831,98 €).

Z tohto dôvodu odvolačný súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania medzi navrhovateľkou a odporcom tak, že odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 10.991,91 €, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľky JUDr. Petrovi Harakálymu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

K ďalším odvolacím námietkam navrhovateľky odvolačný súd poznamenáva, že okresný súd správne nepriznal navrhovateľke odmenu za úkony, ktoré si vyúčtoval právny zástupca navrhovateľky za porady s „klientom“ v dňoch 18. mája 2007, dňa 24. júla 2009 a dňa 11. mája 2011, lebo tieto skutočne neboli preukázané, t.j. aby v uvedených dňoch právny zástupca mal poradu s klientkou.

Veľmi správne postupoval okresný súd, keď nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľky odmenu ani za podanie adresované súdu dňa 3. septembra 2009, (oznámenie z 3. septembra 2009), v ktorom ide o totožné podanie ako z 26. augusta 2004, za ktoré mu súd priznal odmenu.

V spisovom elaboráte sa nenachádza podanie - špecifikácia návrhu zo dňa 25. novembra 2009, a tak nemôže právnemu zástupcovi patriť odmena za toto podanie, lebo v spise sa nachádza len podanie zo dňa 18. marca 2010.

Právnemu zástupcovi navrhovateľky nepatrí odmena ani za (ne)účasť na pojednávaní dňa 2.2.2010, lebo toto pojednávanie bolo zrušené pre práceneschopnosť sudkyne, o čom bol právny zástupca

navrhovateľky telefonicky upovedomený, a tak odmena za tento úkon navrhovateľke, resp. právnenému zástupcovi nepatrí.

Za správny treba považovať postup okresného súdu, keď nepriznal navrhovateľke odmenu za špecifikáciu návrhu zo dňa 18. marca 2010, lebo nešlo o žiadny procesný návrh zo strany navrhovateľky, ale iba o špecifikáciu nároku, ktorý nebol navrhovateľkou špecifikovaný aj napriek opakovaným výzvam a upozorneniam zo strany súdu.

Odvolačiemu súdu sa žiada povedať, že okresný súd nesprávne postupoval, keď navrhovateľke priznal odmenu za písomné podanie - odvolanie zo dňa 8. novembra 2011, lebo navrhovateľka nebola úspešná v odvolacom konaní, a tak jej odmena v sume 532,77 € nemala byť priznaná, ani náhrada za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume 7,41 €.

Treba zdôrazniť, že odvolací súd nemohol toto pochybenie okresného súdu napraviť, lebo odporca ani vedľajší účastník proti tomuto uzneseniu odvolanie nepodali, a tak nemohol zmeniť napadnuté uznesenie v prospech účastníka, t.j. navrhovateľky, ktorá odvolanie podala.

V občianskom súdnom konaní (totiž) platí zákaz reformácie in peius. Ide o zákaz adresovaný súdu ako štátnemu orgánu, ktorý by bol v prípade neexistencie tohto zákazu oprávnený spôsobiť zmenu procesného postavenia určitého účastníka k horšiemu. Tento zákaz platí pre celé konanie, t.j. pre prvostupňové aj odvolacie konanie. Ak v prípade zákazu reformácie in peius súd nesmie zhoršiť procesné postavenie účastníkov, znamená to, že odvolací súd je prvostupňovým rozhodnutím, ktoré založilo určité procesné postavenie účastníka, v istom zmysle viazaný. Účinky reformácie in peius, teda navonok prijímajú formu určitej záväznosti rozhodnutia nižšieho súdu pre súd odvolací, ktorý je povinný vziať pôvodné prvostupňové rozhodnutie za základ svojho rozhodnutia, pokiaľ by náprava pochybení prvostupňového súdu musela mať za následok zhoršenie procesného postavenia odvolateľa, prirodzene za predpokladu, že druhá strana v procese odvolanie nepodala.

Odvolačný súd teda nemohol zmeniť rozhodnutie v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal.

Napriek tomu, že Občiansky súdny poriadok výslovný zákaz reformácie in peius v odvolacom konaní neobsahuje, možno ho všeobecne vyvodiť zo zásady viazanosti odvolacieho súdu medzami odvolacích návrhov, vyjadrenej v ustanovení § 212 ods. 1 prvej vety O.s.p. (výnimky z toho sú taxatívne vymedzené v ods. 2 písm. a/ až d/ citovaného ustanovenia). Uvedený zákaz je vyjadrením dôsledného uplatnenia dispozičnej zásady v civilnom konaní. Opravné konanie možno začať výlučne len na návrh účastníka, a to aj v tých prípadoch, keď prvostupňové konanie mohlo začať aj bez návrhu. To sa vzťahuje aj na náhradu trov konania.

Súd o povinnosti o náhrade trov konania rozhoduje podľa § 151 ods. 1 O.s.p. na návrh a jeho rozhodnutie možno preskúmať v odvolacom konaní len na základe odvolania účastníka. Pokiaľ využije možnosť opravného prostriedku len jeden z účastníkov, nemôže sa jeho postavenie zhoršiť. Trovy konania totiž vznikajú vždy len v súvislosti s konaním vo veci samej, ktoré je sporové alebo nesporné.

Odvolačný súd v danom prípade (ako už bolo vyššie uvedené) riešil už len otázku náhrady trov konania, pričom jeho preskúmovacia právomoc bola daná len odvolaním navrhovateľky. Odporca a vedľajší účastník možnosť opravného prostriedku nevyužili a odvolanie nepodali.

Za situácie, keď okresný súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania v sume 10.905,56 €, vrátane 19 % DPH a odvolací súd napravil pochybenie okresného súdu s tým, že priznal daň z pridanej hodnoty v rozsahu 20 %, t.j. na sumu 10.991,91 €, nemohol odvolací súd (iba) na základe odvolania navrhovateľky

zmeniť rozhodnutie tak, že navrhovateľke prizná nižšiu sumu než 10.991,91 €, lebo takýmto rozhodnutím by zhoršil procesné postavenie navrhovateľky a tým by porušil zákaz reformácie in peius.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka mala v odvolacom konaní len čiastočný úspech, a tak odvolací súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.